

Om Dåvö som hertigginnans morgongåvelän se B. Fritz, Hus, land och län del 1 (1972), s. 92 ff.; om Lars Ingebjörnssons förvaltning därav se del 2 (1973), s. 42.

Om hertiginnan Ingeborgs närväro i Lund denna dag se H. Hildebrand i HT 1882, s. 337.

Omnibus presens scriptum cernentibus / Ingeburgis Dei gracia ducissa Swecie / salutem in Domino sempiternam / Nouerint vniuersi exhibitem presencium Laurencium Jngebyorngsson / computum et raciocinium bonum et legitimum de omnibus et singulis nostro nomine in aduocacia siue dominio Dauø per eum leuatis et perceptis necnon erogatis nobis ueraciter reddidisse et fecisse / pro quibus omnibus tam leuatis quam erogatis / ipsum Laurencium et heredes suos ab omni impetizione nostra et nostrorum heredum quittos dimittimus et excusatos penitus per presentes / Jn cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum / Datum Lundis anno Domini · M° · ccc° · lx° · in vigilia apostolorum Petri et Pauli beatorum /

På baksidan, med Per Månsson Utters hand: Hertiginne Ingeborg
1363
En quittans gifuen Laurentz Jngebiornsson.

Sigillet bortfallet från den i brevet kvarsittande remsan.

6304.

1360 juni 29.

Håkan Algotsson och Jöns Bengtsson meddelar välborne riddaren herr Lars Magnusson att Johan Anundsson och dennes bror Lars på sommarmarknaden i Tingvalla helt nyligen rest klagomål mot Hemming Hemmingsson om godsen Berg och Sörby (i Kils socken). Enligt vad Hemming själv och hans vittnen försäkrar skulle Lars Magnusson med brev och genom skötning lagligen ha överlätit dem på honom. Men Johan Anundsson och (hans bror) Lars försäkrar i vittnens närväro att Lars Magnusson olagligt och med våld fråntagit dem godsen. Håkan Algotsson och Jöns Bengtsson har därför fråndömt Hemming dessa i den avsikten att Lars Magnusson före mickelsmäss (29 september) vid sin riddared skall förklara hur han förvärvat dem, varefter domen skall stadfästas. Brevutfärdarna beseglar.

Orig. [A] på perg. (21,7 × 9,1 cm; 9 rader), Sv. Riksarkivet (RPB nr 1817). — Brevet är svårt fuktskadat, på vissa ställen närmast oläsligt.

Avskrift [B] av L. Fr. Rääf i B.E. Hildebrands saml. till Sv. Dipl., VHAA:s dep., RA. — De oläsliga partierna i A har supplerats efter B och satts inom klammer.

Brevet har troligen varit vidfäst ett annat brev. Härpå tyder ett nålstick i övre vänstra hörnet samt en kvarsittande tråd på sigillremsa nr 2 (se nedan).

Ang. Tingvalla se uppgifter vid brev 1360 10/3 (nr 6245 ovan). Om Berg och Sörby se Ortnamnen i Värmlands län VII (1922), s. 14 och 24.

Brevet erbjuder ytterligare ett exempel på det av J. Liedgren utifrån brev 1359 29/6 (DS nr 6096a) påtalade förhållandet att dom i Värmland under medeltiden fälldes av två personer gemensamt (otr. PM hos Enh. f. Sv. Dipl. 1985 21/9).

Vos nobilem virum et honestum dominum Laurencium Magnusson militem nos Haquinus Algutzson et Iohannes Bendiczson in Domino salutamus^a significantes^b vobis quod in nundinis estiualibus dudum Thinguallum^c habitis presentes fuerunt infrascripti, videlicet Iohannes Anundæson et Laurencius, frater suus, querelam mouentes in Hemingum Heminxson super bonis Biærgh et Sudhaby^d dictis, eidem per vos secundum relata sua et testium^e suorum,

robore litterarum et hasta scotacionis legaliter assignatis, que quidem bona predicti *Johannes et Laurencius* primo sibi illegaliter per vos et violenter usurpata, deinde^f *Hemingum* [....]^g eis illegaliter vsum fuisse testimoniis^h astantibus affirmarunt. Nos igitur *Haquinus* et *Johannes* predicti auditis querela [et testimoniis] [....]ⁱ bona memorata sepedicto *Heminggo* iudicaliter amouimus sub tali racione, quod jnfra festum sancti [Michaelis racionem] [....is]^j qualcumque condicione ad vos bona sepedicta fuerint diuoluta, et ¹⁻secundum veritatem vestram militarem, quam [nobis] exp[licare] poteritis⁻¹, iudicium censebitur stabiliri · Scriptum sub sigillis nostris anno Dominj M° ccc° lx° die apostolorum Petri et Pauli.

På baksidan: [....]^k breff [....]^l på jorda godz

Sigill: nr 1 av ofärgat vax med utplånad bild och omskrift; nr 2 bortfallet från den ur brevet skurna tudelade remsan med rest av en tråd som har dragits två gånger därigenom (se ovan).

^a salutem *B.* ^b signtes med nasalstreck över *g A*, vilket först lästs som significantes men sedan ändrats till signantes *B.*
c Thinguallir *B.* ^d Kidhæby *B.* ^e testimonium på raden överstruket och testium tillagt över raden *B.* ^f demum *B.* ^g Utrymme för cirka 8 skrivtecken *A.* Sannolikt har här stått ordet predictum eller ett annat ord med liknande betydelse. ^h Så för väntat testibus (*abstractum pro concreto*) *A,B.* ⁱ Utrymme för cirka 10 skrivtecken *A.* Sannolikt har här stått predictis eller ett annat ord med liknande betydelse. ^j Utrymme för cirka 12 skrivtecken *A*; — — — is *B*; kanske kan ordet reddatis *suppleras.* ^k Utrymme för cirka 6 skrivtecken *A.* ^l Utrymme för cirka 7 skrivtecken *A.*

¹⁻¹ Detta ställe anförs i litteraturen som exempel på hur man kunde åberopa en persons riddared för att därigenom få veta sanningen (K.-E. Löfqvist, Om riddarväsen och frälse i nordisk medeltid, 1935, s. 110 med not 120).

6305. 1360 juni 30.

Gunnar Klemesson upprättar testamente i närvaro av herr Nils Jonsson, kanik i Linköping, mäster Nils Getakarl och Daniel Timmerman. Han väljer sin gravplats i Linköpings domkyrka och till dess fabrica skänker han 1/4 och 1/12 attung i Skägggetorp (i S:t Lars socken) med alla tillägor utom skogen; till S:t Lars kyrka ger han tre mindre ängar, som kallas "Ængiosflata", i Skägggetorp; till Vårfruprebendan, vilken herr Nils Jonsson, kanik i Linköping, nu innehalar, ger han en äng, som kallas "Ørtughæng", i Ullevi (i S:t Lars socken); till (franciskan)bröderna i Linköping 3 mark; till korprästerna i Linköping 1 mark; till herr Nils vid S:t Lars 1/2 mark; till herr Joar 1/2 mark; till systrarna i Askeby (cistercienskloster) 2 mark; till Magnus Ingemåg ett par benharnesk; till Anund Majabonde en järnhatt med hängande läderstycke; till de fattiga — såsom allmosa — alla sina vapen.

Testamentsutfärdaren beseglar.

Avskrift under rubriken "de bonis ecclesie" i Registrum eccl. Lincopensis membr., hs A 9 (förr A 18), fol. 79 v, Sv. Riksarkivet.

Regest: E. Nygren, Registra ecclesie Lincensis (1941), s. 224.

Ang. Linköpingskaniken Nils Jonssons i Klockrike innehav av Vårfruprebendan se H. Schück, Ecclesia Lincensis (1959), s. 423. Magnus Ingemåg omtalas vid denna tid som borgmästare i Linköping (brev 1358 20/7 el. 13/7, DS nr 5943). Om hjälmen, en s. k. kittelhatt, se KL IV: *Folkvapen* och KL VI: *Hjälm*, sp. 616 f.

Jfr brev 1339 2/2 (DS nr 3411), vari jord i Ullavi och (1/4 attung) i Skägggetorps skog säljs till Linköpings domkyrka.

Jn nomine Dominj amen. Ego Gunnarus Clemetzsson, mente sanus licet corpore debilis constitutus, in presencia honorabilium dominorum, videlicet dominj Nicolai Ionsson, canonici Lincensis^a, et magistri Nicolai Getakarli · ac Danielis Tymbroman ad honorem Dei et anime